दिवाकरमित्यर्कमंडलांतर्वर्तीभर्गपदवाच्यःसंसारबीजभर्जनकर्तासर्वेषांप्राणिनांबुद्धेःप्रवर्तकोगायत्रीप्रतिपाद्योयोऽसौनत्वर्चिरादिमार्गपर्वभूतोमंडलाभिमान्यादित्यः कुतएतत्कार्यब्रह्मलोकंप्रतितद्गमनस्यादर्श नात् शुकस्तुमारुतादूर्ध्वंगतिंकृत्वांतरिक्षगां दर्शयित्वाप्रभावंस्वंब्रह्मभूतोभवत्तदेतिवाक्यशेषेशुद्धब्रह्मभावदर्शनाच्च सूर्यमंडलपर्यंतंगमनंतुस्वस्ययोगप्रभावदर्शनमात्रमितित्वत्रैवस्पष्टमस्ति ॥ ५२ ॥ आवृत्ति

तस्माद्योगंसमास्थायत्यक्त्वागृहकलेवरं॥ वायुभूतःप्रवेक्ष्यामितेजोराशिंदिवाकरं ॥ ५३॥ नह्येषक्षयतांयातिसोमःसुरगणैर्यथा॥ कंपितःपततेभूमिंपुनश्चै वाधिरोहति॥ ५४॥ क्षीयतेहिसदासोमःपुनश्चैवाभिपूर्यते ॥ नेच्छाम्येवंविदित्वैतेह्रासवृद्धीपुनःपुनः ॥ ५५ ॥ रविस्तुसंतापयतेलोकान्रश्मिभिरुल्बणैः॥ सर्वतस्तेजआदत्तेनित्यमक्षयमंडलः॥५६॥ अतोमेरोचतेगंतुमादित्यंदीप्ततेजसं ॥ अत्रवत्स्यामिदुर्धर्षोनिःशंकेनांतरात्मना॥ ५७॥ सूर्यस्यसदनेचाहंनि क्षिप्येदंकलेवरं॥ ऋषिभिःसहयास्यामिसौरंतेजोतिदुःसहं॥ ५८॥ आपृच्छामिनगान्नागान्गिरिमुर्वींदिशोदिवं ॥ देवदानवगंधर्वान्पिशाचोरगराक्षसान् ॥५९॥ लोकेषुसर्वभूतानिप्रवेक्ष्यामिनसंशयः॥ पश्यंतुयोगवीर्यंमेसर्वेदेवाःसहर्षिभिः ॥ ६० ॥ अथानुज्ञाप्यतमृषिंनारदंलोकविश्रुतं॥ तस्मादनुज्ञांसंप्रा प्यजगामपितरंप्रति ॥ ६१ ॥ सोभिवाद्यमहात्मानंकृष्णद्वैपायनंमुनिं ॥ शुकःप्रदक्षिणंकृत्वाकृष्णमापृष्टवान्मुनिं ॥ ६२॥ श्रुत्वाचर्षिस्तद्वचनंशुकस्यप्रीतो महात्मापुनराहचैनं॥ भोभोपुत्रस्थीयतांतावद्यावच्चक्षुःप्रीणयामित्वदर्थे॥ ६३॥ निरपेक्षःशुकोभूत्वानिःस्नेहोमुक्तसंशयः ॥ मोक्षमेवानुसंचिंत्यगमना यमनोदधे॥ ६४॥ पितरंसपरित्यज्यजगाममुनिसत्तमः॥ कैलासपृष्ठंविपुलंसिद्धसंघनिषेवितं॥ ६५॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० प० शुकाभिग मनेएकत्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः॥ ३३१॥ ॥ ७॥ भीष्मउवाच गिरिशृंगंसमारुह्यसुतोव्यासस्यभारत॥ समेदेशेविविक्तेसनिः शलाकउपाविशत्॥ १ ॥ धारयामासचात्मानंयथाशास्त्रंयथाविधि॥ पादप्रभृतिगात्रेषुक्रमेणक्रमयोगवित् ॥२॥ ततःसप्राङ्मुखोविद्वानादित्येनाचिरोदि ते॥ पाणिपादंसमादायविनीतवदुपाविशत्॥ ३॥

मार्गंनिंदति नहीति सोमःधूमादिमार्गेणसोमलोकंगतः ॥ ५४ ॥ तल्लोकाधिपतेर्वृद्धिह्रासवत्वात्तत्रगताअपितादृशाएवभवंतीत्याह क्षीयतेहीति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अत्रवत्स्यामीतिर्लिंगान्मात्रमार्गपर्वभूत आदित्योगृह्यते सूर्यद्वारेणतेविरजाःप्रयांतीतितस्यद्वारत्वमात्रश्रवणात् ॥ ५७ ॥ सौरंआदित्यांतर्यामि यआदित्येतिष्ठन्नादित्यादंतरोयमादित्योनवेदेत्यादिश्रुतेस्ततोऽन्यत् ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ इतिशांति० मोक्ष० नै० भा० एकत्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३३१ ॥ ॥ ७ ॥ गिरिशृंगमिति निःशलाकेनिस्तृणे ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥

Digitized by Google